

lišu Srednjega morja **17.000** brutto-register-ton trgovinskega ladjinega prostora. Nemški podmorski čoln vrinil je v skozi zavoro varovan pristan **Stavros** in je dosegel torpedne strele na neki angleški križarki razreda "Juno" (5700 ton). Kljub ljuštem protidporu posrečilo se je podmorskemu čolnu, nepoškodovanemu zopet pristan zapustiti.

12.000 brutto-register-ton.

W.B. Berlin, 7. septembra. Ob angleški in severo-francoski obali potopili so naši podmorski čolni **12.000** brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

11.000 brutto-register-ton potopljenih.

W.B. Berlin, 9. septembra. V angleškem zatvornem okolišu je bilo skozi podmorske čolne **11.000** brutto-register-ton potopljenih.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Šef admiralnega štaba v glavnem stanu.

W.B. Berlin, 10. septembra. Šef admiralnega štaba, admirал Scheer, podal se je s štabom pomorsko-vojnega vodstva v trajno bivanje v veliki glavni stan.

Politični utrinki.

"Štajerc" na fronti.

Iz zanesljivih virov nam dohajajo poročila, da se naš list "Štajerc" v fronti zadržuje in doteden naročnikom ne dostavlja. Vzrok tiči, kakor smo dognali, v nekaterih zagriženih, od jugoslovanskega duha nadahnjenih predstojnikov, ki baje bojkotirajo in zadržujejo vse, kar je le kolikaj nemško-avstrijskega duha in mišljenja. Na vsak način pa proti temu nekorektnemu postopanju energično protestiramo in prosimo vojaške oblasti, naj v tej zadevi enkrat red napravijo, da ne bodo nekateri mladi nacionalni oficirčki o naših zadehav samovoljno delovali. Ker, kakor potrebuje vojak na fronti streliva in hrane, tako potrebuje tudi podstičljivega gradiva in snovi, pisane v avstrijsko-patriotičnem duhu, kakor je naš list "Štajerc", ki se je potegoval edino-le za interes naše slavne monarhije in stal vedno v službi pravčnih zastopnikov avstrijske vlade. In ta list, ki bi bil vojaku na fronti v tolažbo, ki bi mu oživiljal v težkih urah duh domovinskega čuta, se hoče na fronti zatreći in zadržati, medtem ko se pošilja od državnih oblastev prepovedane in strupene liste takor Slovenski Gospodar in druge, v zavitkih kar neovirano na fronto in dostavlja vojaštvu. Kakor učinkuje strup na vsako bitje, tako učinkujejo ti strupeni listi in oškodujejo moralično naše vojaštvo na fronti, kajti od prve do zadnje vrstice, se ne najde v njih niti pičice avstrijskega duha, nego samo bahanje o Ameriki, Angliji in Franciji. In taki liste, ki laskajo in trepečejo po zmagi naših sovražnikov in zasmehujejo vse, kar je avstrijskega ali nemškega mišljenja v obče, se dostavljajo v svojih zavitkih neoviranu na fronti kljub temu, da so od ces. kr. oblasti strogo prepovedani in zatrati. Kje pa tisti ces. kr. cenzura na fronti, ki je v zaledju tako stroga in pazljiva? Ali ji ni znana vsebina teh listov? Ali ne ve, da ta ne pomeni drugač, kakor polom in poraz Avstrije? Ni le zaledje že dovolj zastrupljeno? Naj se zastrupi s takim gradivom še tudi fronta? Kot odkritosrčni in zvesti Avstriji zahtevamo odločno, naj se naš list "Štajerc" od strani nekaterih zagrižencev ne zatrjuje in zadržuje, marveč naj se ga našim naročnikom na fronti redno dostavlja. Od ces. kr. cenzure na fronti pa zahtevamo, naj se drži strogo svojih predpisov in naj ne dopušča Avstriji nevarnih listov in voleizdajalskega strupa med vojaštvo.

Teror in protiteror. — Aretacije zastopnikov entente v Rusiji.

K.B. Moskau, 9. septembra. Po poročilu dekreta je bil v Moskvi ubitih žekakih **2000**

oseb. V Petersburgu je število umorjenih baje še večje. Iz province dohajajo kratka poročila, kakor: "Nišni-Nowgorod trepeče" ali "v Tuli se resno nastopa!" Istočasno narava tudi protiteror. V Petersburgu aretirali so 70 socijalnih revolucionarjev, ki so pripravili atentate na vodje armade boljševikov. Časniki upravičujejo aretacije angleških in francoskih zastopnikov v tem, da ne pripoznajo sovjetske republike in da ne uživajo imunitete. Listi zasmehujejo protestne note Anglije in Francije in javljajo, obe državi pač ne moreta opustiti laži. Socijalisti protestirajo pri sovjetski vladi proti terorju.

Hindenburg in Ludendorff o položaju.

K.B. Dunaj, 5. sept. Berlinski poročevalc "Neues Wiener Journal" obiskal je nemški glavni stan na zapadni fronti ter se razgovarjal s Hindenburgom in Ludendorffom. Ludendorff je izvajal med drugim tole: Vojna se je nakopičila na francoskih tleh ter je dobila, kar se tiče sile čet in vojnega materialja, obseg kakor še nikdar v svetovni zgodovini. Dosedej smo vzdržali in zaupamo, da bomo vstrajali v bodoče. Vsi smemo biti hvaležni, da je ostala vojna v oblikah, kakoršne je zavzela sedaj, prihranjena našim domačim krajem. Armade osrednjih držav varujejo svojo domovino. Zato pa ne smejo oni, ki so ostali doma, misliti, da je uničevalna volja sovražnika zlomljena. Nasprotno, vsi moramo napotiti svoje sile. Kar smo v skupnem boju že dosegli, to bomo, zlasti mi na zapadni fronti dopolnili. Če poročajo v vašo domovino, pozdravite avstro-ogrsko čete od nemških kamerošev. Na vprašanje, kaj drži general na Amerikance, je Ludendorff rekel: Francoska živi v tej svetovni vojni od samih upanj. Najprej je upala na Rusijo, sedaj na Amerikance. Ker se nam je posrečilo, napraviti milijone ruskih vojakov neškodljivih, bomo premagali pač tudi Amerikance.

V pogovoru Hindenburgom je ta govoril o poskusu entente, nahujskati Rusijo zopet v boj proti nam in se je izrazil. Centralne države stope v našem obrambenem boju trdno ramo ob rami. Sicer trpimo tudi močno vsled vojne, izšli pa bomo iz nje vendar močni. Nasprotniki ne bodo raztrgali naše zvezze niti z orožjem, niti s prigovarjenjem. Naša edinstnost nam daje moč. Po slavnih bojih se bomo vrnili skupno v domovino na mirno delo ter želi uspehe svojih zmag. Z dobrim upanjem smemo zreti v bodočnost.

Zadnji telegrami.

Ponesrečen italijanski sunek.

Avstrijsko uradno poročilo o d srede.

K.B. Dunaj, 11. septembra. Uradno se danes razglasja:

Italijansko bojišče. Na visoki planoti Asiaga izjavilova sta se dva sovražna poizvedovalna poskusa.

V Asolone-pokrajini, kjer se je Italijanu pod vporabo močne artiljerije posrečilo v naše črete vdreti, je protisunek inf. regimentera št. 99 položaj zopet uredil.

Ob Piavi povisani boji.

Šef generalštaba.

Novi boji na Hindenburg-črti.

Nemško uradno poročilo o d srede.

K.B. Berlin, 11. septembra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Pri zavrnitvi angleških delnih sunkov južno Yperna in

severno od La Bassée-Kanal napravili smo vjete.

Južno ceste Peronne-Cambrai vodili so ponovni napadi Angležev zopet do ljutih bojev južno Gouzeaucourta in za Péhey.

Na bojnih mestih dosegel je sovražnik naše prednje črte. V protisunku smo ga obdili. **300 vjetih** je ostalo v naši roki.

Delni napadi Francozov, ki so sledili obojestransko ceste Ham-S. Quentin presenetljivo in po artiljerijski pripravi, bili so zavrnjeni.

Krajevni boji severno Ailette. — Med Ailetto in Aisno povisal se je artiljerijski ogenj zopet do velike sile. Zvečer šel je sovražnik k močnim napadom; izjavili so se pred našimi črtami.

Prvi generalkvartirmojster Lüdendorff.

Zmagajo sovjetski čet. — Protirevolucionarji in Čehi poraženi.

Tel.-Ag. Berlin, 11. septembra. V noči dne 9. septembra pričele so sovjetske čete z sunki proti mestu Taman, ki je danes padlo. Bela garda in Čehoslovaki so běžali v neredu. Zasledovani so bili od naših letalcev, ki so jih obmetali z bombami. Padla je torej glavna oporna točka ruskih protirevolucionarjev.

Nemške rezerve.

Zürich, 11. septembra. "Journal de Geneve" ve poročati, da ima nemško armadno vodstvo pripravljeno železno moško rezervo, obstoječo iz 20 divizij najboljših čet, ki jih bode uporabilo le v najnujnejših slučajih.

Sovražstvo Ruske do Čehoslovakov.

Sovražstvo, ki narašča v Rusiji do voleizdajalskih Čehoslovakov je nepopisno. Vzrok temu je iskati v tem, da so se združili Čehoslovaki z entento in povzročujejo novo prelivanje krvi na Ruskem iz zgolj vzroka, da bi na ta način prisilili Rusijo zopet v boj proti osrednjim velesilam. — Nemčija in Avstro-Ogrska pa zahtevata od Ruske izročitev voleizdajalskih deserterjev, da jih zamoreta pravično kaznovati.

Vjetniki v Sibiriji od nas odrezani.

K.B. Dunaj, 10. septembra. Od vojnega ministerstva se poroča: Popolna odreza azijatskih pokrajin Ruske od ententnih čet in od v njih službi stopečih čehoslovških formacij ovirajo varstvo vjetnikov v Sibiriji, skozi avstro-ogrsko komisijo za vojne vjetnike. Nekaj avstro-ogrskih organov se je arretiralo in od drugih primanjkuje poročil. Iz tega nagiba naproša vojno ministerstvo vsporazumu z ministerstvom zunanjih zadev danskovo vlado, naj prevzame varstvo avstro-ogrskih vojnih vjetnikov in civilnih internirancev tam, kjer lastni organi ne dobijo pristopa. Danska vlada je tej želji rade volje ugodila. Odpoljan je bil tja danski kapitan Kramer, ki si je pridobil svoječasno že zasluge v pomoči vojnim vjetnikom v Turkestangu. Poslalo se ga je v to svrhu v Irkutsk. Danska vlada je intervenirala v tej zadevi pri sibirskih vladah v Omsku-Tomsku in Charbinu in je obvestila o tem amerikansko, francosko, angleško in japonsko poslanstvu v Archangelsku.

Kdo potrebuje

Ia. Portland-cement

naj se javi takoj v upravi tega lista, Bismarck-gasse štev. 3.

Na Ribniku (Teichwiese)

v Gornji Veličini

se odda v tork dne 1. oktobra 1918 ob 9. uri predpoldne **50 žnor** za njive na 3 leta v našem (Stand). K temu vabi uljudno

JOS. ORNIG v Ptuju.

Hindenburg o zadnjih bojih.

K.-B. Berlin, Generalfeldmarschal von Hindenburg je izdal oklic, v katerem pravi: Stojimo v težki borbi z našimi sovražniki. Če bi številna premoč sama jamčila zmago, bi ležala Nemčija že zdavnaj razbita na tleh. Sovražnik pa ve, da nas stori duh, ki navdaja naše čete in naše prebivalstvo, ne premagljeve. Zato je pričel poleg boja proti nemškemu orožju z bojem proti nemškemu duhu. Vojno proti našemu duhu vodi sovražnik z raznimi sredstvi. Našo fronto pokriva z bobnečim ognjem tiskanega p-pirja. Naši vojaki na zapadni fronti so oddali meseca maja 84.000, junija 120.000 in julija 300.000 takih letakov. Sovražnik hoče predvsem zastrupiti tudi duh v domovini. Nevede sprejemajo tisoči in tisoči ta strup. Tisočem se na ta način nalaga breme, katero nosijo v tej vojni še težje. Vsi ti pišejo nato o svojih dvomih zopet na fronto in Wilson, Lloyd George in Clemenceau si manejo roke. Tudi drugače napada sovražnik duha v domovini. Razširjajo se najbolj nesmiselne vesti. Tudi ta strup deluje na vojake na dopustu ter teče v pisnih na fronto. Kdor je malo dušen, se da pregovoriti. Na vzhodu smo si izsilili mir ter smo zadosti močni, storiti isto tudi na zapadu kljub Amerikancem. Toda močni in edini moramo biti. To je, proti čemur se sovražnik bori s svojimi letaki in svojimi vestmi. Oklic zaključuje: Zato nemška vojska in nemška domovina, če vam pride tudi le drobec tega strupa v obliki letaka ali vesti pred oči ali ušesa, mislite, da prihaja od sovražnika. Če srečaš koga, ki je sicer po imenu in pokolenju Nemec, v svoji duši pa v sovražnem taborišču, zavrn ga in zaničuj ga. Postavi ga javno na sramotni oder, da ga zaničuje tudi vsak drugi pravi Nemec. Brani se nemška vojska in nemška domovina.

Veliki glavni stan, 2. septembra.

von Hindenburg, generalfeldmarschal.

Obisk nemškega državnega tajnika v. Hintze na Dunaju. — Hintze o zvezi Avstro-Ogrske in Nemčije.

K.-B. Dunaj, 5. septembra. Državni tajnik v. Hintze je sprejel opoldnje v nemškem veleposlanstvu zastopnike dunajskega sindikata ogrskih časnikarjev. Hintze je z veseljem pozdravil priliko, ker vidi pri sebi tako važnega činitelja javnega življenja. Izjavil je: Med svoje najvažnejše naloge prištevam stremljenje, da podpiram vse, kar nas more kakorkoli približati častnemu miru. Orože duha igra v dosegom označenega namena ravno tako važno in vplivno vlogo, kakor oroze na polju in oroze dinastije. Hintze je rekel, da ga posebno veseli, ker se je, kar kaže slika dunajskih cesta, posrečilo optimizmu Dunajčanov, da so tako dobro prenesli štiri leta vojske. Nadaljeval je: Časopis je storilo svojo dolžnost; pospeševalo je spojitev in harmonijo naših ljudstev in je vzdrževalo njih dobro voljo, da jih poveže do častnega miru. Stavljena naloga ni vedno lahka. Kadarsko poročila ne poročajo o zmagoščavljivih in lovorkah, če se jim moramo večkrat odpovedati in iz strategičnih razlogov čete taktično umikati; znajmo iz skušenj sedanje vojske, da taki pripeljati niso bili trajni. Takim slučajim se, kar dokazujeta Galicija in vzhodna Prusija, ni mogoče izogniti. Na teh zgledih tudi najboljše uvidimo, da ni nikakega povoda odpovedati se nadaljevanju. Če trgas rože, moraš pričakovati, da te zbone trn. Kakor je prišel mir na vzhodu, bo prišel tudi na zahodu, da si bo to trajalo še nekaj časa. Zmagoslavlje naših sovražnikov naj nas ne pogumi. Pri naših sovražnikih dela časopisje pod nadzorstvom države, časnikar, ki na zastopu vladnega glasu, gre pri njih enostavno v zapor. Mi v Nemčiji in v Avstro-Ogrski se trdno držimo svobodnega časopisa, tudi pod privatem vojske. Javnega mnenja nočemo zatirati. Le tako si more politika zagotoviti uspeh. Govornik je o tem trdno prepričan in povsed je gledal na to, da je bil v najtejnješnjem stiku s časopisjem. Hintze je nato nadaljeval, kako globoko in hvaležno čuti, ker ga je cesar tako milostljivo sprejel. Nudila se mi je prilika, da sem se z njegovim Veličastvom cesarjem in z avstrijskimi-ogrskimi državnimi temeljito razgovarjal o naši zvezi. Vse razgovore je preveval duh sporazuma, ki zaveznike v štirih letih vedno boljše in tesnejše veže. Žrtve, trpljenje in triumfi so nas nezdružljivo vkljenili; naša usoda se bo skupno izpolnila. Naši vidiki so pozitivni in varni. Pri razgovorih o naših skupnih koristih sem našel najboljše prijaznost in najdalekosežnejše soglasje, kar posebno hvaležno pripoznam. Kar nas še loči in o čemur še dvomimo, bomo v prijateljskih pogajanjih pojasnili in vzvrzalni. Hintze je zaključil: Če strnem svoje vtise, moram reči: naša zveza je resnična zveza, zveza, v kateri bomo vse, kar nam naloži bodičnost, skupno in v najlepšem sporazu-

mu nosili. Izrecno rabim besedo zveza brez vsakega pristavka. Vsaki pridevnik mora le oslabiti pojem.

Nemško-ruski mir.

K.-B. Berlin, 7. septembra. „Nordd. Allg. Ztg.“ priobčuje besedilo 27. avgusta podpisanih nemško-ruskih dodatnih predlogov.

II. odstavek pravi: Rusija plača Nemčiji za odškodnino po ruskih odredbah nastalih nemških zahtev, vstevši ruske protiterjatve in pa vrednost po sklepu miru od nemških bojnih sil zaseženih zalog znesek 6 milijard mark. Od tega bo plačati 1½ milijarde mark s predkazanjem 245.564 kg čistega zlata, 545.440.000 rubljev v bankovcih. Predokaz se vrši v peterodelnih zneskih. Ena milijarda naj se plača z dobavo ruskega blaga, znesek 2½ milijard se poravnava s posojilom po 6%, ki ga Rusija najame v Nemčiji. Glede ostanka one milijarde mark pa se vlasti še pogodita, v kolikor tega dolga ne prevzameta Finska in Ukraina.

Ko se določi vzhodna meja Estlandske in Livlanske, bo Nemčija takoj umaknila svojo čete, kolikor jih ima vzhodno teh mej. Tudi bo Nemčija vzhodno Bererine zasedeni svet izpraznila po razmerju gotovih vplačil s strani Rusije že pred splošnim miron. Ruske vojne ladje, ki jih je Nemčija zasegla, ostanejo do sklepa splošnega miru pod nemškim nadzorstvom. Za varnost posojila, ki ga Rusija najame v Nemčiji, naj jamčijo gotovi državni dohodki, zlasti zakupninske pristojbine za Nemčiji priznane gospodarske koncesije. To jamstvo naj se določi še s posebnimi pogodbami.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Nepopolnopravni. Tudi zgradba ptujske sirotišnice in vzgojevališča jih bode v oči, te mariborske „avstrijske poštenjake.“ V zadnji številki nekega jugoslovanskega lista zagnali so cel krik in vrišč o tej zgradbi, v katerej najdejo oporo svoje umazane politike. Ali uboge sirote naših za domovino padlih vojnikov niso dovolj nesrečne, ker nimajo nikogar na svetu? Ali ni naša sveta in patrijotična dolžnost jih sprejeti brez razlike na rodnosti v ta človekoljubni zavod? Ali ne bode služil tа zavod enakomerno okraju in mestu? Ali se že bojite vi velezdajalski hinavci, da bi vzgojili mi te sirote v pravem avstrijskem duhu in napravili iz njih poštene člane avstrijskega občanstva? Ste pač nepopolnopravni; celo okrog ubogih sirot hočete votiti vašo strupeno velezdajalsko politiko.

Za odtegnivše Ruse obljubil se nam je trajen dopust letnikov 1867, 1868, 1869, ki se do še sedaj še ni izvršil. 10% Rusov se nam je odtegnilo, a za nadomestek teh še se do sedaj ni poskrbelo. V lastnem interesu vojne uprave in države pa je, da se temu kar ne-mudoma ugodи in to tem hitreje, ker še čakajo vsa jesenska poljedelska dela, kakor spravljanje krompirja, turšice, sadja in vinska trgatev ter zimska setev na svojo izvršitev. Istočasno pa še pozivljano vlado in poljedelsko ministerstvo, naj ukrene vse potrebno, da se do deli poljedelskim delam in drugim obratom večje število italijanskih vojnih vjetnikov, ki lenari brez dela po vjetniških taborih.

Omejitev živilske revkizicije. Ker so posredovalo gospodarske zadruge in druge v to poklicane osebe kakor ptujski okrajni zastop pod vzornim vodstvom zaslужenega načelnika g. Orniga a pri merodajnih mestih, naj se revkizicija živine v ptujskem okraju kar najbolj omeji, ugodilo se je temu, upoštevajoč v tem oziru ogroženo gospodarsko stališče ptujskega okraja. So li to tudi zasluge Korošca ali Brenciča . . . ?

Poljske tativne. Posestniki in vinogradniki nam pritožujejo, da se na brezobziren način kradejo poljski sadovi in pridelki v obče ter

da se dela pri tem dvojna škoda, ne-le da se samo krade, ampak uničujejo se tudi polja in drevesa na znaten način. Oškodovanji dotičniki prosijo torej one gladne tatove, naj svojih praznih želodev ne napolnjujejo skrivoma, ampak naj se očitno predstavijo in prosijo, saj jim radi damo, če le imamo. Za prihodnje pa naj se držijo tega starega poštenega gesla: pustite, kar ni vaše in kdor prosi, tisti nosi!

Vsek sam gospodar čez sebe. Tistemtu ptujskemu dopisunu, ki je v enemu zadnjih listov tako smešno in izmišljeno napadel tiskarja našega „Štajerca“, g. Blanke, bodi povedano, da naj Boga Zahvali, da še danes pri tem pomanjkanju blaga sploh dobi kje papirja, da mu je mogoče še dalje mazati svoje ne 10 korakov, ampak kilometer daleč smrdeče in lažnjive dopise ter napadati mirne in poštene meščane in trgovce. Kakšnega političnega mišljenja in vere pa je v obči g. Blanke in njegova družina, tega pa temu dopisunetu ne boderemo obesili na gobec, kajti tako človeče ni vredno, da bi se mu pljunilo v njegovo ovaduško grlo.

Delitev posestev. V Halozah razširjajo se nezasiljene vesti o delitvi posestev po sistemu boljševikov. Čuje se celo glasove: tega in onega posestnika se bode umorilo in njegovo posestvo enakomerno porazdelilo. Kako daleč smo že vendar prisli? Od kod izvirajo te vesti, ali so le posledica vrnulih se vojnih vjetnikov iz Ruskega ali izvirajo iz jugoslovanskega velezdajalskega tabora iz zgolj nacionalnega sovraštva, ker je večina posestev in vinogradov tamoznjega kraja lastnina ptujskih meščanov. Kakor marsikateri, pribiti se mora iz mnogih ozirov tudi ta slučaj.

Iz Sv. Barbare-Korena se nam poroča: Dragi „Štajerc!“ Odobravajoč Tvoje zvesto avstrijsko mišljenje, sem si predvrnil Tebi, visoko cenjeni list poslati par vrstic. Naj Ti malo našega Korenskega župana to jugoslovansko kreaturo opišem. Čudim se, da tako star in siv človek kot je naš župan Ž. mora priti v njihove brezvestne mreže. On že dolgo počenje razne neumnosti, seveda na račun drugih, kakor je že navada pri teh Jugoslovanih. On ima menda geslo: „Kakor meni, tako tebi!“ Tako kot vsak norčavi suženj dr. Korošca, ki ne gleda na pravico in mu je ona le postranska stvar, samo, da se le svojim jugoslovenskim bratom ustreže in jih podpira v njihovem velezdajalskem delu. Ko na pr. deli nakaznice za petrolej, da posestniku, ki ima veliko posestvo in več glav govede nakaznico za ravno toliko kolčino petroleja kot kaki jugoslovanski babi v koči, ki nima druga kot nič vredno . . . in namesto živine samo bolhe in osemkrat na teden uši, ter sploh tako golazen, ki imajo posebno pri njih rešiteljih Jugoslovanih najraje stanovanje, ker jih menda nihče ne izganga in so jih najbolj vajene. Pri revkiziciji živine nastopa ravno tako. „Če mi boš šel na tavr“ — ker posestvo ima veliko, ki mu ga obdelujejo v strahu, ker „ako ne boš šel na tavr“, boš posledice občutil že pri prvi revkiziciji — ti bom že kravo ali kak drug kos govede pustil, saj ljudje še imajo posebno pristaši „Štajerc“ stranke. Bo se pač tam vzeloz brez ozira zakaj pa niso podpisali jugoslovanske deklaracije, potem bi jih že malo mileje prijemal. Občani! Lahko Vas je sram Vaše pameti, ker ste si takega moža za župana zvolili, ki ne gleda na drugo kot na svoje koristi in žep. Samo Vaše ceste poglejte, kakšne so: Saj že štiri ali pet let ni bilo robote. Davke pa ravno tako plačujete kot prej. Ja, mogoče pa se je denar, namejen za popravljanje cest, za kako privatno potrebo obrnil, ker ima občinska blagajna luknjo in potreb posebno, pri taki priložnosti je vselej dosti. Kdo ve?! Takih „posmenjanja vrednih“ bi še imel dosti, pa naj zastonjuje za danes. Tebi pa Ž. priporočamo malo več poštenosti, ki sicer Jugoslovanom ni lastna, drugače Ti bomo, ne ozirajoč se na Tvojo visoko župansko glavo zagolli, da Ti ne bo pomagalo vse tvoje čohanje po prazni glavi; tako, da Ti bo začelo po možnih sumeti, ako še jih sploh imas kaj. Ne